

متن پرسش

با سلام و احترام خدمت استاد گرامی: راهرویی که میل به زندگی در عالمی الهی دارد و می‌خواهد زندگی‌اش با نور الهی روشن باشد، در طی مسیر به دوراهی رسیده است: یکی اینکه مجردی پیشه کند و همانگونه که فرموده بودید سعی کند تا عقیقانه عمر بگذراند و یکی اینکه با مؤمنه ای ازدواج کند و سعی کنند با سادگی مسیری را با هم طی نمایند. حرف این است که خدای حقیقی خداییست که چه در رونق و ارزانی و چه در قحطی و گرانی روزی‌ده است و ما نباید با حرفِ اینکه شرایط اقتصادی بسی خراب است دست از ازدواج بکشیم؛ از سوی دیگر خب بنده باید به فکر آسودگی همسر آینده ام نیز باشم که سختی تنگی مالی را آیا رواست که تحمل کند؟ در اینجا به این می‌رسم که ایشان باید فردی درنهایت ایمان باشند که به فضل الهی و روزی مقرر باور داشته باشند و بنده نیز در حد توانم بکوشم. منتها شرایط دانشجویی مضاف بر علت شده و باعث می‌شود که شغلی هرچند پاره‌وقت گیر نیاید. با اینحال نمی‌دانم روحیه ای که در من مستولی شده روحیه ای نیک است یا پلید؟ بالاخره مجردی بنده هرچقدر هم که تلاش کرده‌ام همراه با خطراتی بوده که لغزشهایی هم کم و بیش برایم به وجود آورده و بیم تنگناهایی را دارم که قرار است پیش بیاید و منی که آرزوی یاری امام زمان (علیه السلام) را دارم را از پا بیندازد. از طرفی دختری مؤمن به بنده معرفی شده که شرایط قناعت را داراست. حال با توجه به گفتگو های قبلی، فعلا و با این شرایط اقتصادی از مسئله ازدواج بطور ۷۰ درصدی منصرف شده بودم که این مورد پیش آمد و باز مرا به فکر برد. گفتم با استاد مشورتی داشته باشم. سپاس از لطف های بیکران دعا بفرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر می‌آید به همان معنایی که در آخر آیه ۳۲ سوره نور فرمود: «يُغْنِيهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَ اللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ» می‌توان گفت به همان معنایی که خداوند وعده داده، خودش آنچه نیاز است را پیش می‌آورد و احتمالاً آن مورد که پیش آمده می‌تواند مصداق وعده الهی باشد. می‌ماند که مطلب را با خود طرف مقابل در میان بگذارید و از بزرگی چنین تصمیمی با او گفتگو کنید که در این زمانه می‌توان به سادگی تمام زندگی را شروع کرد حتی در یک اتاق در خانه پدری. موفق باشید